

lige geistlige Embedsmænd indbyrdes, saadan som der findes Sted for Hartfornsejerne og Hartfornsbrugerne, i hver Klasse indbyrdes. Thi de have deres Indtægter af den til Hartforn ansatte Eiendom alene, og dette samme Hartforn lægges til Grund for deres Beskatning; men ved Geistligheden er Hartfornet, Tiende og andre Indtægter blandede sammen, og naar man vil beskatte dem efter de enkelte Bestandele, bliver Ulligheden særdeles stor; enkelte speciellere Dplysninger ville godtgjøre dette endvidere. Jeg troer, at disse Betragtninger, jeg har fremhævet, tillige ville være tilstrækkelige til at afvæbne, hvis man tager Hensyn dertil, den Ugunst, hvormed det af andre Hartfornsbrugere kunde betragtes, at Geistligheden ikke erlægges Krigsskat efter sit Hartforn. Denne Ullighed finder desuden let sin Forklaring deri, at Geistligheden, medens den iøvrigt erlægges Skat af sit Hartforn, kun fritages i det enkelte Tilfælde, hvor Lovens hele Tendents gaaer ud paa at frembringe en Indkomsskat; just i dette enkelte Tilfælde er det rigtigt at vurdere Geistlighedens hele Indtægt, og kun betragte Indtægten af Jord som en Deel deraf. Jeg har sagt, at man ved Lovudkastet væsentligt var gaaet ud paa at frembringe en Ligelighed, og jeg skal nu estervise, hvilket stort Brud paa denne Bestræbelse der fremkommer ved Udvalgets Forslag; thi Udvalget synes ikke noksom at have bemærket dette, medens det forresten for en stor Deel har vedkjendt sig Udcastets Principer ved at bibeholde Beskatningen af de Geistlige som Embedsmænd for deres øvrige Indtægters Bedkommende. Præstegaardenes Hartforn staae nemlig aldeles ikke i noget bestemt Forhold til de geistlige Embeders Størrelse, stundom næsten i et omvendt Forhold, og naar man nu først særlig besfatter Hartfornet, og som Folge deraf ogsaa fra de Præstekaldets Indtægter, der skulle beskattes som Embedsløn, drager Uvlingens Bærði, bliver den efter den sidste Maalestok fastsatte og efter de laveste Trin af Beskatningsskalaen beregnede Skat saa ringe i Forhold til Hartfornsskatten, at den ikke kan i mindste Maade udjevne Mangelen paa Ligelighed i denne. Jeg skal oplyse, hvad jeg her har sagt, ved nogle saa bestemte Exempler, skjøndt det i

et mundtligt Foredrag er vanskeligt at fremstille Tal-Beregninger; men jeg troer ikke, at man kan faa en rigtig Forestilling om Sagen, naar man ikke her vil inklade sig derpaa. Jeg har taget Exemplerne fra to Stifter, som danne en stærk Modsetning i de geistlige Embeders Beskaffenhed, nemlig Sjællands og Ribes Stift; der har jeg ganske tilfældigen taget Embeder, som staae ved Siden af hinanden i Fortegnelsen og sammenlignet Resultaterne af de forskellige foreslaaede Beskatnings Normer. I Sjællands Stift finder jeg ved at staae Fortegnelsen op Pag. 11 to Embeder ved Siden af hinanden, af temmelig forskjellig Størrelse; da der ikke er Tale om Embedsmændene, men alene om Embederne, kan jeg gjerne nævne dem, forat enhver kan eftersee Sagen; det ene er Sondrup og Nordrup Kald, det andet Boeslunde i Slagelse Herred. Netto-Indtægten er for det første Embede angivet til 1032 Rbd., og for det sidste 1678 Rbd. Det Sidste er altsaa ansat til at være mere end halvanden Gang saa betydeligt, som det Første. Naar man efter Udcastet tillægges 10 pCt. af Reguleringssummen (hvilket, i Forbigaaende sagt, især er foreslaaet med Hensyn til de fri Boliger, som Præsterne have) og naar man saa regner Krigsskatten efter Udcastet, saa vil man for det første Embede af en Embedsindtægt af 1135 Rbd. faae en Krigsskat af cr. 33 Rbd., eller naar kun den halve Krigsskat skal udredes iaar, af 16½ Rbd. Beholder man Udcastets Princip, at beskatte Præstens samlede Indtægt som Embedsløn med 10 pCts. Tillæg, men anvender i Beregningen den af Udvalget foreslaaede Scala, vil dette Kald komme til at betale iaar (thi nu regner jeg efter Forudsætningen af Krigsskattens Fordeling paa to Aar) c. 19 Rbd.; men følger man Udvalgets Forslag, at lade Skatten udrede særskilt af Præstegaardens Hartforn og derpaa af de øvrige Indtægter som Embedsløn, saa vil dette Præstekald, som har en Præstegaard paa 15 Lønder Hartforn, komme til at betale 48 Rbd. 72 ø, og af de øvrige Indtægter, kun 9 Rbd., i det Hele altsaa 57 Rbd. 72 ø. Derimod vil Boeslunde Sogne kald efter Udcastet komme til at betale omtrent 93 Rbd. i fuld Krigsskat, eller, naar det Halve udredes iaar, 46 Rbd. 3 Mk.; an-